

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. V. Holban)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând recursurile declarate de către Ministerul Justiției și de către Muștuc Vasile, reprezentat de avocatul Melinteanu Călin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Muștuc Vasile împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Muștuc Vasile, casată hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a pretențiilor,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2020, Muștuc Vasile a depus cerere împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 07 martie 2013, a fost pornită urmărirea penală în privința lui Muștuc Vasile, conform art. 155 și 188 alin. (2), lit. b), d), j), f) Cod Penal. Tot în aceeași zi Muștuc Vasile a fost reținut de către organul de urmărire penală, iar prin ordonanța acestuia Muștuc Vasile a fost recunoscut în calitate de bănuț.

La 10 martie 2013, Vasile Muștuc a fost pus sub învinuire, conform art. 44, 188 alin. (2), lit. b), d), e), f) și art. 44, 155 Cod penal, fiind înaintat de către procurorul Erhan Vladimir și un demers privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv.

Prin încheierea din 10 martie 2013 a Judecătoriei Șoldănești, a fost dispusă respingerea demersului procurorului de aplicare a arestului preventiv în privința lui Muștuc Vasile, fiind aplicată măsura preventivă sub formă de obligare de nepărăsire a localității.

În baza învinuirilor înaintate, procurorul a întocmit rechizitoriul pe cauza dată

și a expedit-o în instanța de judecată pentru examinare în fond.

Prin sentința din 28 ianuarie 2016 a Judecătorei Șoldănești, Muștuc Vasile Grigore, a fost achitat de învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal și art. 155 alin. (1) Cod penal. Procesul penal în baza art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat pe motiv, că fapta persoanei constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod contravențional. Procesul contravențional în privința lui Muștuc Vasile prevăzut de art. 78 alin. (3) Cod contravențional a fost încetat în legătură cu prescripția tragerii la răspundere contravențională în conformitate cu art. 30 Cod contravențional.

Prin decizia din 28 septembrie 2016 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută sentința fără modificări.

Prin decizia din 07 februarie 2017 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe Muștuc Vasile, în partea încetării procesului penal intentat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, recursul declarat a fost respins ca inadmisibil. Celelalte dispoziții ale deciziei atacate au fost menținute.

Prin decizia din 09 februarie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost admis apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Șoldănești din 28 ianuarie 2016, pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Muștuc Vasile pe art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat cu liberarea acestuia de răspundere penală, pe motivul intervenției termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal. În rest dispozițiile sentinței rămânând neschimbate.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție instanța de recurs a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, este de menționat că reclamantul Muștuc Vasile după ce i-a fost intentată cauza penală, fiind învinuit de comitere inclusiv a infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) și art. 155 alin. (1) Cod penal, într-un final a fost achitat de instanțele de judecată.

Conform art. 2007 alin. (1) din Codul civil, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerată în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

Actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești constituie Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de

urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel reieșind din prevederile art. 3 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25.02.1998 este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țară, tragerii ilegale la răspundere penală; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol „prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Reieșind din prevederile art. 6 al Legii nominalizate, dreptul la repararea prejudiciului apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare, condiție care este întrunită în speță dată.

În viziunea reclamantului prin acțiunile ilegale ale Procuraturii, care a exercitat nemijlocit urmărirea penală precum și ale instanțelor de judecată, reclamantului Muștuc Vasile i-a fost încălcat dreptul fundamental la libertate, la viață privată și dreptul de a nu fi urmărit penal ilegal, fiindu-i cauzat un prejudiciu material și moral.

Potrivit art. 7 al Legii nr. 1545 din 25.02.1998, în cazurile menționate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: a) salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite; e) sumele plătite de ea pentru asistență juridică; g) cheltuielile efectuate în legătură cu chemările în organul de urmărire penală, organul procuraturii sau în instanța judecătorească.

Pe parcursul desfășurării procesului penal în privința lui Muștuc Vasile, în perioada 07 martie 2013 – 13 iunie 2018 (mai bine de 5 ani) au fost aplicate o serie de restricții și create incomodități, fiind aplicate măsuri preventive în privința lui Muștuc Vasile, acestea au generat stresuri și retrairi de neimaginat atât pentru reclamant, cât și pentru familia sa.

Conform art. 10 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6. Astfel, ținând cont de principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate reclamantului, suferințele psihice, ce constau în stare de stres, frustrare și neliniște, ca urmare a încălcărilor dreptului său la libertate, siguranță și la viață privată, garantate de CEDO prin acțiunile organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată, de consecințele acestora inclusiv asupra situației financiare a reclamantului, precum și gravitatea faptelor imputate, consideră că lui Muștuc Vasile i-a fost cauzat un prejudiciu moral estimat la 220 000 lei.

Reieșind din prevederile art. 7 al legii nominalizate reclamantului Muștuc Vasile urmează să-i fie compensate cheltuielile de asistență de juridică în mărime de 16100 de lei, suportate în cadrul procesului penal. Cheltuielile de asistență juridică solicitate, au fost achitate de Muștuc Vasile pentru apărarea intereselor acestuia în cadrul procesului penal și, anume: judecarea cauzei penale în fond de Judecătoria Șoldănești, perioada 21 august 2013 – 28 ianuarie 2016; examinarea cauzei penale în instanța de apel 17 februarie 2016 – 28 septembrie 2016; examinarea cauzei în instanța de recurs 07 decembrie 2016 – 07 februarie 2017; examinarea cauzei penale

în instanța de apel 13 martie 2017 – 09 februarie 2018; examinarea cauzei în instanța de recurs 17 aprilie 2018 – 13 iunie 2018. La examinarea fondului cauzei penale de către Judecătoria Șoldănești au avut loc 22 ședințe de judecată.

Totodată, a menționat că, pentru înaintarea prezentei acțiuni în instanța de judecată, reclamantul Muștuc Vasile a fost nevoit să-și angajeze avocat, astfel suportând cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3500 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria PE nr. 238747.

Ținând cont de circumstanțele de fapt și de drept expuse, de probele administrate de părți, a solicitat încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul reclamantului Muștuc Vasile a prejudiciului moral în mărime de 220 000 de lei; încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul reclamantului Muștuc Vasile a sumei de 19 600 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, constituită din 16 100 de lei (pentru examinarea cauzei penale) și 3 500 lei, cheltuieli pentru asistență juridică suportate la judecarea prezentei cauze.

Prin hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Muștuc Vasile împotriva Ministerul Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut în hotărârea sa că în cadrul examinării cauzei nu a fost constatată temeinicia motivelor ce-i acordă posibilitatea de a-și valorifica dreptul său la acțiune în temeiul prevăzut de prevederile Legii nr. 1545, or cauza penală intentată în privința reclamantului parțial a fost încetată pe motivul expirării termenului de prescripție fapt care nu acordă posibilitatea de reabilitare, or pentru a fi aplicabile prevederile Legii menționate, cauza penală integral urma a fi încetată pe temeiuri de reabilitare, fapt care în speță nu se regăsește.

Prin decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Muștuc Vasile, casată hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a pretențiilor.

A fost încasată de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Muștuc Vasile suma prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în mărime de 16 100 de lei suportate la examinarea cauzei penale, precum și suma de 3 500 de lei, drept cheltuieli de judecată pentru asistența juridică suportate în prezenta cauză.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut în decizia sa că Muștuc Vasile este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, întrucât, acesta, prin act judecătoresc irevocabil a fost achitat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal și art. 155 alin. (1) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptelor acestor infracțiuni în acțiunile inculpatului. Totodată, s-a hotărât al considera pe Muștuc Vasile Grigore reabilitat deplin în temeiul art. 187 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal și art. 155 alin.(1) Cod penal.

La 20 decembrie 2021, Ministerul Justiției a contestat cu recurs decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere al acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a interpretat în mod

eronat legea.

La 04 ianuarie 2022, Mușuc Vasile, reprezentat de avocatul Melinteanu Călin, a contestat cu recurs decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel nu a acordat o satisfacție echitabilă.

Prin încheierea din 16 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de către Ministerul Justiției și de către Mușuc Vasile, reprezentat de avocatul Melinteanu Călin, au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 11 noiembrie 2021, expediată părților la 07 decembrie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia. Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În corespundere cu art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, recurenta și intimații au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. (*mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs. Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75).

Subsidiar, în § 26 – 27 ale deciziei Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 al Codului de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând hotărârea contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Mușuc Vasile, reprezentat de avocatul Melinteanu Călin, neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul Ministerului Justiției întemeiat și care urmează a fi admis, casată decizia recurată cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul examinării cauzei în fazele procesuale anterioare s-a constatat cu certitudine că temei pentru adresarea lui Mușuc Vasile în instanță a constituit faptul intentării în privința lui a unei cauze penale în baza elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 155 alin. (1), art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) și art. 287 alin. (1) din Codul penal și măsurilor procesuale luate de organele de urmărire penale în această cauză, care ulterior s-a finalizat cu o sentință de achitare în partea infracțiunilor

prevăzute de art. 155 alin. (1), art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) din Codul penal. Reclamantul a considerat că odată achitat irevocabil de comiterea acestor infracțiuni, este îndreptățit să se adreseze în instanță în vederea reparării prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și procuraturii.

Examinând acțiunea lui Muștuc Vasile întemeiată în baza Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prima instanță a considerat-o neîntemeiată și a respins-o. Totuși, instanța de apel, reținând achitarea lui Muștuc Vasile de comiterea celor două infracțiuni din trei, de comiterea căror a fost învinuit, a decis casarea hotărârii primei instanțe și admiterea parțială a acțiunii.

Instanța de recurs atestă că sub acest aspect, decizia instanței de apel este eronată, iar concluziile instanței sunt bazate pe interpretarea eronată a legii.

În conformitate cu prevederile art. 3 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Totodată, art. 6 din Legea menționată, prevede că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Raportând cadrul legal aplicabil speței la circumstanțele constatate în cadrul examinării cauzei în fond, Colegiul lărgit relevă că pentru aplicabilitatea dispozițiilor Legii menționate, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează să existe și să fie întrunite cumulativ atât circumstanțele prevăzute de art.3, cât și circumstanțele

prevăzute de art.6, în consecință normele legale menționate mai sus sunt indisolubile una față de alta și nicidecum nu pot fi aplicate separat.

În acest sens, pentru ca persoana să poată pretinde la repararea din contul Statului a prejudiciului material și moral în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, trebuie să existe simultan câte una din condițiile prevăzute de art.3 și art.6 al legii, ceea ce în speță nu s-a constatat, evidențindu-se substanțial netemeinicia și lipsa de suport legal a acțiunii examinate.

La concret se atestă că, în privința lui Muștuc Vasile, în urma conexării cauzelor penale într-o singură procedură, a fost intentat un proces penal nr. 2013470065, la finalitatea căruia a fost învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155 alin. (1), art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) și art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Instanța de recurs punctează faptul că instanța de apel în mod eronat, interpretând cadrul legal aplicabil speței, a concluzionat că Muștuc Vasile este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat în temeiul sentinței din 28 ianuarie 2016 a Judecătoriai Șoldănești și deciziei din 09 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, or aceasta în sensul art. 6 al Legii, nu poate fi privită drept o sentință de achitare deoarece de doar două din cele trei capete de acuzare Muștuc Vasile a fost achitat.

Reținând integritatea procesului penal intentat în privința reclamantului, Colegiul lărgit atestă că organul de urmărire penală și procuratura au efectuat o serie de măsuri, necesare în viziunea lor, care s-au finalizat cu trimiterea cauzei penale în instanța de judecată și constatarea vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal. În aceste circumstanțe se atestă că acțiunile întreprinse de organele abilitate în cadrul procesului penal nu pot fi considerate ilicite, în măsura în care au fost efectuate respectându-se scopul unui proces penal – stabilirea adevărului.

Urmează a fi apreciate critic alegațiile reclamantului din acțiune, însușite de către instanța de apel în motivarea deciziei sale, precum că achitarea lui Muștuc Vasile de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155 alin. (1), art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, îl îndreptățește să solicite repararea prejudiciului cauzat, or actul judecătoresc irevocabil emis în cadrul unui proces penal, nu poate fi privit doar sub un aspect, ci în ansamblul său. Procesul penal în privința lui Muștuc Vasile nu a fost finalizat cu o sentință de achitare de toate capetele de acuzare, fapt care ar demonstra caracterul ilicit al tuturor acțiunilor întreprinse de organul de urmărire penală și procuratură pe parcursul acestui proces, ba din contra a fost soldat cu descoperirea unei infracțiuni și constatarea vinovăției persoanei culpabile.

În baza celor constatate nu este posibil de delimitat nici acțiunile organului de urmărire penală care ar putea fi constatate drept ilicite, în sensul art. 6 lit.c) din Lege, pe de altă parte nici reclamantul nu a prezentat probe că ar contesta la judecătorul de instrucție, în modul prevăzut de lege, acțiunile organului de urmărire penală și procuratorului și că instanța ar constata încălcări sau abateri în cadrul procesului penal.

În fine, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție trage concluzia că, în speță, nu există nici un act procedural definitiv și irevocabil a judecătorului de instrucție, sau a organului ierarhic superior, prin care s-a stabilit ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală, iar reclamantul Muștuc Vasile ar fi fost achitat integral de toate acuzațiile care i-au fost

aduse în cadrul procesului penal, ceea ce impune casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe de respingere a acțiunii.

În context, ținând cont de natura litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta cauză și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate în recursul declarat de Ministerul Justiției și de către Muștuc Vasile, reprezentat de avocatul Melinteanu Călin, cu privire la fondul cauzei civile.

Acestea, în esență, nu au forță juridică de a influența prezenta soluție pe caz (a se vedea, *printre alte autorități*, cauza Kamil Uzun vs Turcia, hotărârea din 10 mai 2007, § 64; cauza Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), hotărârea 17 iulie 2014, § 156).

Din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de Muștuc Vasile, reprezentat de avocatul Melinteanu Călin, de a admite recursul declarat de către Ministerul Justiției, de a casa decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 31 mai 2021 a Judecătoriai Chișinău (sediul Centru).

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), f) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Muștuc Vasile, reprezentat de avocatul Melinteanu Călin.

Se admite recursul declarat de către Ministerul Justiției.

Se casează decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Muștuc Vasile împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh